Tenon kiinteistönomistajat ry **LAUSUNTO**

MmV@eduskunta.fi

Maa- ja metsätalousvaliokunta tiistai 15.02.2022 klo 10.00 / HE 30/2021 vp / Lausuntopyyntö perustuslakivaliokunnan lausunnon (PeVL 47/2021 vp) johdosta

Tenon kiinteistönomistajat ry:n hallitus kiittää maa- ja metsätalousvaliokuntaa mahdollisuudesta antaa lausunto asiassa.

.

Lausunto

1. **Perustuslakivaliokunta lausuu, että vesialueella on velvoitteita hyväksyä muunkin kuin omistajan oikeus kalastaa vesialueella (2).** (Lähinnä tässä on tarkoitettu paikkakuntalaisten, alle 18-vuotiaiden maksutonta kalastusta Tenojoen vesialueella).

   Voimaansaattamislain 10 §:ää ehdotetaan muutettavaksi niin, että paikkakuntalaisen kalastusluvat (yleinen paikkakuntalaislupa ja paikkakuntalaisen vapakalastuslupa) ovat maksuttomia alle 18-vuotiaille. Ehdotus on merkityksellinen perustuslain 6 §:n 2 momentin sen säännöksen kannalta, jonka mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan muun muassa iän perusteella.
   …
   Perustuslakivaliokunta lausuu myös, että Norjan kanssa neuvoteltaessa on päädytty maksuttomaan kalastuslupaan muiden kuin paikkakuntalaisten lasten osalta. Ehdotettu sääntely ei valiokunnan näkemyksen mukaan muodostu ongelmalliseksi perustuslain 6 §:n kannalta (PL 6 § Yhdenvertaisuus) (3) ja (4).

   Epäilemme, että perustuslakivaliokunta on saanut tämän asian perusteista virheellistä tietoa lakiehdotusta valmistelleelta maa- ja metsätalousministeriöltä, jonka lausunnossa todetaan:

   "Esitetty 10 §:n muutos edistäisi saamelaista kalastuskulttuuria muuttamalla paikkakuntalaisten lasten luvat maksuttomiksi. Tämä mahdollistaisi saamelaisten paikkakuntalaisten lasten osallistumisen perinnepyyntiin maksutta, ja edistäisi kalastuskulttuurin välittymistä seuraaville sukupolville. Muualla kuin Tenojokilaaksoissa asuvien (ulkopaikkakuntalaisten) lasten lupien maksuttomuudesta on jo aikaisemmin Norjan kanssa käytävissä vuosittaisissa neuvotteluissa poikkeuksista kalastussääntöön. Neuvottelujen lopputuloksena on ollut pöytäkirja kalastussäännön poikkeuksista, joka on saatettu voimaan vuosittain valtioneuvoston asetuksella. Nyt esitetyllä voimaansaattamislain muutoksella saataisiin asetettua Tenolla kalastavat lapset luvan hinnan suhteen yhdenvertaiseen asemaan asuinpaikkakunnasta riippumatta."

Tämä lainvalmistelijan lausunnossa esittämä tieto perustuslakivaliokunnalle on virheellinen. Todellisuudessa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 198/2020 ja on säädetty näin:

”Edellä 1 momentista poiketen alle 18-vuotiaan henkilön lunastamasta venekalastusluvasta peritään 40 euron maksu ja rantakalastusluvasta 25 euron maksu.”

Ja lisäksi:

”Kalastuskaudella 2020, Suomen maa- ja metsätalousministeriön ja Norjan ilmasto- ja ympäristöministeriön välisen pöytäkirjan mukaisesti, joka koskee Tenon kalastussopimuksen artiklan 6 ja 7 poikkeuksia Tenojoen vesistön kalastussäännöstä, on lisäksi edellä 1 ja 2 momentista poiketen mahdollista liittää kalastuslupiin maksutta yksi tai useampia lapsilupia, joka oikeuttaa muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuvan alle 16-vuotiaan lapsen kalastamaan enintään yhdellä vavalla tai käsisiimalla kerrallaan”.

Selkokielellä nämä asetuksen määräykset tarkoittavat sitä, että alle 18-vuotias, yksin kalastava lapsi tai nuori (kuka tahansa kalastusoikeudeton) saa lunastaa yhden päivän kalastusluvan venekalastukseen 40 euron ja rantakalastukseen 25 euron hinnalla. Nämä eivät siis ole maksuttomia eivätkä ole aiheuttaneet eriarvoisuutta paikallisten lasten suhteen. Paikallisten lasten kalastuslupa kaikkeen kalastukseen on ollut 40 euroa koko kalastuskaudelta. Se tekee noin 0,62 euroa kalastuspäivää kohden.

Erityislupakiintiön kalastuslupaa (kalastusoikeudellinen) sekä matkailukalastuslupaa (kalastusoikeudeton) koskee jälkimmäinen kohta. Siinä siis on ensin saatava ostaa erityislupakiintiön kalastuslupa tai matkailukalastuslupa aikuiselle yhdeksi päiväksi ja siihen lupaan on mahdollista liittää alle 16-vuotiaita lapsia mukaan yhdeksi päiväksi. Näitä lupia ei yleensä ole vapaasti myynnissä tai edes saatavana lainkaan. Lisäksi nämä aikuisten luvat ovat siis maksullisia. Todellisuudessa ulkopaikkakuntalaisen kalastusoikeudellisen kiinteistön omistajan alle 16-vuotias lapsi ei siis lainkaan pääse kalastamaan Tenojoessa. Tämäkään ”etu” ei ole voinut aiheuttaa eriarvoisuutta minkään ikäisen paikkakuntalaisen henkilön suhteen.

Ministeriö on siis informoinut eduskuntaa virheellisesti tai ainakin epäselvästi. Eriarvoisuus on kyllä iso, mutta se on aivan toisin päin, kuin ministeriö esittää. Tilanne olisi tasoittunut vain, jos ulkopaikkakuntalaisen kalastusoikeudellisen perheen lapsi tai jopa alle 18-vuotias nuori olisi voinut saada ostaa koko kalastuskauden kausiluvan paikallisen nuoren kausiluvan (40 euron) hinnalla ja vapaasti milloin vain.

Onko lainvalmistelijan lausunnon kohta osaamattomuutta vai huolimattomuutta? On vaikea uskoa, että ministeriö olisi harhauttanut eduskuntaa tarkoituksellisesti. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa tämän asian ydin on käytännössä suora lainaus lainvalmistelijan lausunnosta.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan tulisi tiedustella lausunnon tästä osasta perustuslakivaliokunnalta kannan täsmennystä: *Parantaako lakiesitys yhdenvertaisuutta lasten kalastuksessa Tenojoella, kun nykytila arvioidaan oikeilla perusteilla?*

2. **Perustuslakivaliokunta on varsin laajasti käsitellyt alueella toimivaltaisen kalatalousalueen vastuita, kun se vastaa Tenojoki-sopimuksen 10 artiklassa tarkoitettujen kalastuslupien myynnin järjestämisestä ja lakiesityksen 8 §:n, 8a §:n ja 8b §:n mukaisista sopimuksista eräiden lupien myyntitehtävien suorittamisesta palveluntuottajan kanssa (5) – (10).**

   Tässä lakiesityksessä kalatalousalueen (kalastuslaissa määrätyistä) laajennetut tehtävät eivät ole määritelty yksikäsitteisesti. Erityislupakiintiön kalastuslupien myynnin järjestämistehtävän sisältö on epämääräinen ja riippuu oleellisesti muista voimaansaattamislain määräyksistä. Mikäli nykyisin voimassa olevan 12 §:ssä erityislupakiintiön osakasluettelo esityksen mukaan jätettäisiin kokonaan tekemättä, niin näiden kalastuslupien myynnin järjestäminen muodostuu ongelmalliseksi ja johtaa todennäköisesti kalastusalueen merkittävään julkisen vallan käyttöön. Samoin tapahtuu, mikäli lain tasoisesti säädöksellä ei täsmennetä erityislupakiintiön kalastusluvan olevan omistajalupa ja muiden omistajalupien kanssa vapakalastuksessa oikeuksiltaan yhdenvertainen. Tällöin kalatalousalueen järjestämistehtävä saattaisi sisältää yhden Tenojoen kalastajaryhmän oikeuksien määrittelyä ja muodostua perusoikeusongelmaksi. Kalastusalueen julkinen hallintotehtävä tulee laissa täsmentää ja lain 12 §:n määräysten muotoiluun tulee kiinnittää erityistä huomiota (luku 4.).

3. **Perustuslakivaliokunta lausuu asetuksenantovaltuudesta lausunnon kohdissa (11) – (13).**

   Perustuslakivaliokunnan lausunnon kohdista (11) – (13) maa- ja metsätalousvaliokunnan tulisi olla todella huolissaan. Maa- ja metsätalousministeriö on nimittäin vuosittain antanut vastaavanlaisia asetuksia, joilla on kavennettu tosiasiallisesti erityislupakiintiön käyttömahdollisuutta merkittävästi ilman riittäviä laintasoisia perussäännöksiä.

   Näissä asetuksissa on annettu Tenojoen voimaansaattamislain 12 §:n vastaisia määräyksiä Tenojoen kalastuslupien myyjälle. Tällainen määräys on ollut toiseen ja sitä seuraaviin erityislupiin tarvittavan kertoimen määrääminen asetuksessa kiinteäksi markkinaehtoisilla perusteilla ja ministeriön harkintaan perustuen.

   Näissä asetuksissa on määrätty erityislupia eli <u>omistajalupia</u> palautettavaksi matkailijoiden lupakiintiöön eli myytäväksi matkailukalastajille.

   Ministeriö on koko nykyisen Tenojoen kalastussopimuksen soveltamisajan ohjeistanut ja edellyttänyt luvanmyyjää käytäntöön, jossa erityislupiin oikeutettujen tulee varata etukäteen kiinteistönsä erityisluvat. Muutoin niitä ei kiinteistölle ole osoitettu eli annettu lunastettavaksi. Laki tai sen esityöt eivät tunne varaamisvelvoitetta.

   Ministeriö on myös usean vuoden ajan ohjeistanut Tenojoen kalastuslupien luvanmyyjää hyväksymään paikallisten tilojen kalastusoikeuksia vuokranneiden matkailijoiden lunastamaan erityislupakiintiön kalastuslupia. Vuosien valituksistamme huolimatta vasta tässä hallituksen esityksessä maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, että paikallisten tilojen kalastusoikeuden käyttö erityislupien lunastamiseen on ollut virhe: *”Voimassa olevan lain toimeenpanossa sääntelyä on sovellettu sen tarkoituksen vastaisesti”.*

Asetuksilla ja ohjauksellaan maa- ja metsätalousministeriö on saanut aikaan tilanteen, jossa valtaosa erityislupakiintiön kalastusluvista on mennyt väärälle kalastajaryhmälle. Ulkopaikkakuntalaisille kiinteistönomistajille on vuosittain saatu vain 510–760 erityislupaa, kun matkailukalastajille on päätynyt n. 2000 erityislupaa – lupien nimen vain on luvan myyjä muuttanut matkailukalastajien luvaksi.

Ministeriö on tässä lakiesityksessä pyrkinyt viemään aiempien asetustensa kyseenalaisiksi epäilemämme säädökset osaksi voimaansaattamislakia ja lisäksi esittää itselleen edellistä laajempaa asetuksenantovaltuutta. Näihin epäkohtiin myös perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota. Asetuksenantovaltuus tulee osoittaa valtioneuvostolle. Asetuksien määräyksistä tulee olla riittävät laintasoiset perussäännökset.

Korjaamattomana tämän lakiesityksen seurauksena ulkopaikkakuntalaisten kiinteistönomistajien kalastusmahdollisuus muuttuu nykyistä vielä huonommaksi.

4. **Perustuslakivaliokunta lausuu lopuksi: ” (14) Maa- ja metsätalousvaliokunnan on vielä syytä huolellisesti varmistua 12 §:n sääntelyn yhteensopivuudesta Tenojoki-sopimuksen ja kalastussäännön kanssa”.**

Selvityksemme mukaan tämän lakiesityksen 12 §:n muutokset poikkeavat oleellisesti Tenojoen kalastussopimuksessa säädetystä ja sopimuksen esitöiden perusteluista.

Perustelemme yhdistyksemme hallituksen kantaa ja esitämme muutoksia 12 §:n säädöksiin tässä luvussa sekä lausuntomme liitteessä 1.

Tenojoen kalastussääntö on laaja kokonaisuus, joka on Suomen eduskunnan ja sen valiokuntien käsittelemä ja hyväksymä. Kalastussopimuksessa on Suomen perustuslain toteutumiseksi huomioitu Tenojoen laaksojen ulkopuolella asuvien henkilöiden omistamien, kalastusoikeudellisten kiinteistöjen oikeudet ensimmäistä kertaa - vaikka oikeutemme ei sopimuksessa toteutunut lähimainkaan yhdenvertaisina muiden kiinteistöjen oikeuksien kanssa. Tälle kalastajaryhmälle (meille) on sopimuksessa perustettu oma kalastuslupakiintiö, jota sopimuksessa nimitetään erityislupakiintiöksi. Tenojoen kalastussopimusta koskevissa esitöissä (HE239/2016) näitä erityislupia kutsutaan useaan kertaan myös omistajaluviksi. Erityisluvista ja erityislupakiintiön luonteesta sanotaan Tenojoen kalastussopimuksen esitöissä mm. seuraavasti:4.2 Yhteiskunnalliset vaikutukset, kappale 5. ”Nykyiseen sopimukseen verrattuna kalastusoikeuden ja kalastusveneiden käyttömahdollisuuksia muutetaan niin, että myös Tenon jokilaaksojen ulkopuolella asuville omistajille tulisi voimaansaattamislaissa säädetyin edellytyksin oikeus hankkia kalastusoikeutensa perusteella kalastuslupa niin sanotusta omistajakiintiöstä sekä mahdollisuus kalastusveneen rekisteröimiseen. Menettelyllä pyritään parantamaan Tenon jokilaaksojen ulkopuolella asuvien asemaa siten, että heidän kalastusoikeuttaan suojaavan omaisuudensuojan ydin säilyisi koskemattomana…”.

Ja myös:

§5, kappale 4. ” ...(Erityislupakiintiön kalastusluvissa) Kyse on kalastusoikeuden omistajille myytävästä luvasta, jota ei voida myydä edelleen tai siirtää toiselle henkilölle”.

Perustelut jatkuvat:

§5, kappale 5. ”Ulkopaikkakuntalaisille kalastusoikeudenhaltijoille varattava oma kiintiö nähtiin välttämättömäksi, jotta sopimuksen sisältämät kalastusrajoitukset eivät muodostuisi kohtuuttomiksi kyseisen omistajaryhmän kannalta.”

Tenojoen kalastussopimuksen esitöissä on muutoinkin laajasti perusteltu ulkopaikkakuntalaisten kalastusoikeudellisten tilojen omistajien asemaa ja sen saattamista Suomen oikeusjärjestelmän kannalta edes kohtuulliseksi. Näiden perusteluiden yhteydessä on viitattu sekä Suomen perustuslakiin, Suomen kiinteistölainsäädäntöön, että myös Suomen voimassa olevaan kalastuslakiin.

Tenojoen kalastussopimusta sovellettaessa kalastuskausina 2017–2021 ulkopaikkakuntalaisten kalastusoikeudellisten tilojen oikeudet eivät ole toteutuneet Suomen eduskunnan säätämän lain ja sen esitöiden mukaisesti.

Tässä soveltamistyössä viranomaiset (maa- ja metsätalousministeriö sekä sen ohjauksessa toimiva Lapin ELY-keskus) ovat vuosittain annetuissa ministeriön asetuksissa, mutta myös viranomaisten ”tosiasiallisen hallintotoiminnan” muodossa tulkinneet voimaansaattamislain 12 §:n määräyksiä ja siten erityislupakiintiötä laista poikkeavasti.

Ministeriön tulkinta kiteytyy heidän valtioneuvoston oikeuskanslerille toimittamassaan lausunnossa (18.11.2019):

MMM Lausunto sivu 2. *”Tenon kalastussääntö ja voimaansaattamislaki eivät siten tunne ulkopaikkakuntalaisia kiinteistönomistajia omana kalastajaryhmänään…”.*

Ja edelleen:

MMM Lausunto sivu 3. *”Siitä, että ulkopaikkakuntalaiset kiinteistönomistajat olivat merkittävin ihmisryhmä erityislupakiintiön luomisen taustalla ei kuitenkaan voida johtaa päätelmää, että erityislupakiintiö kuuluisi yksinomaan heille”.*

Lapin ELY-keskuksen lausunnossa oikeuskanslerille 1.11.2019 todetaan puolestaan:

Sivu 7. *”Lapin ELY-keskus muistuttaa, että erityislupakiintiö on erotettu Suomelle osoitetuista vene- ja matkailulupien 11 000 kiintiöstä, joten niiden kalastusehdot ovat lähtökohtaisesti yhtenevät”.*

Näistä lyhyistä sitaateista voi jo havaita, että maa- ja metsätalousministeriön sekä Lapin ELY-keskuksen viranhaltijat ovat tulkinneet Tenojoen kalastussopimuksen tarkoittamaa erityislupakiintiötä laista poikkeavasti. Vastaavasti olemme havainneet, että tässä maa- ja metsätalousministeriön valmistelemassa lakiesityksessä ja sen perusteluiksi esitetyssä materiaalissa, kuten lausunnossa perustuslakivaliokunnalle on esitetty useita paikkansa pitämättömiä väitteitä. Toistuvasti ministeriö kertoo erityislupien olevan osa matkailukalastajien lupakiintiötä. Tulkinta poikkeaa sopimustekstistä, sen esitöistä sekä asiantuntijoiden (professorit Tuori ja Ojanen) lausunnoista.

Pidämme harhaanjohtavana myös tämän lakiesityksen säännösten perustelut kohdassa esitettyä väitettä: *”Varaamattomien (erityis-) lupien vapautuminen ostettavaksi kaikille kalastajille avoimeen lupakiintiöön on myös kaikkien omistajaryhmien etu, koska lupatulot tuloutetaan vesialueen omistajille”.* Tässä väitteessä ei ole huomioitu lainkaan sitä, että

siirretyt erityisluvat ovat yhden kalastajaryhmän omaisuutta, mutta siirron jälkeen saatavat myyntitulot matkailukalastajilta tuloutetaan pääosin toiselle kalastajaryhmälle.

Ministeriön antamien asetusten vuoksi Lapin ELY-keskus ei ole noudattanut Tenojoen kalastussopimuksen voimaansaattamislain 12 §:ssä selkeästi säädettyä velvoitetta laatia erityislupakiintiön osakasluettelo ja määrittää kyseisen luettelon perusteella kerroin toiseen ja sitä seuraaviin erityislupiin tarvittavan kalastusoikeuden määrän selvittämiseksi. Tämä kerroin on oleellinen esitöissäkin perustellun, kiinteistön kalastusoikeuden määrään suhteutetun erityislupamäärän toteuttamiseksi ja erityislupakiintiön kalastuslupien osoittamiseksi niille, jotka laissa on erityislupiin oikeutettu.

Tämän lakiesityksen 12 §:n määräykset eivät ole Tenojoen kalastussopimuksesta säädetyn eikä sen perusteiden (HE 239/2016) mukaisia. Olemme perustelleet ja esittäneet 12 §:n muutoksia tämän lausunnon liitteessä (Liite 1.).

Perustuslakivaliokunnan lausuma (14) on erittäin tärkeä ja velvoittava.

5. Vaikutusarvion vajavaisuus

Tämän lakiesityksen vaikutusarvioon ei ole kirjattu esitettyjen säädösten todellisia vaikutuksia. Sama puute on esiintynyt muissakin Tenojoen kalastukseen liittyvissä hallituksen esityksissä.

Kun vaikutusarviossa ei tasapuolisesti käsitellä lakiesityksen seurauksia eri osapuolille, on eduskunnan valiokuntien jäsenillä sekä kuultavilla asiantuntijoilla käytännössä mahdotonta arvioida esitettyjen säädösten todellisia vaikutuksia sekä niiden suhdetta muuhun lainsäädäntöön, kuten valtiosääntöoikeuteen.

Myös valiokuntien kuultavina olleet VEALO sekä valtiosääntöoikeuden asiantuntijat professorit Ojanen ja Mäenpää pitivät tämän hallituksen esityksen vaikutusarviota puutteellisena.

Professori Tuomas Ojanen: *”Esityksen valtiosääntöoikeudellisen arvioinnin kannalta olisi merkitystä myös vaikutusarvioinnilla. Tältä kannalta on valitettavaa, että esityksessä vaikutusarvioinnit ovat hyvin yleispiirteisiä, mikä vaikeuttaa esimerkiksi lakiehdotuksen 12 §:n arviointia. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa olisi syytä huomauttaa asianmukaisen vaikutusarvioinnin tärkeydestä myös valtiosääntöoikeudellisen arvioinnin kannalta”.*

Professori Olli Mäenpää: *”Olisi joka tapauksessa perusteltua, että valiokunnalla olisi valtiosääntöoikeudellista arviotaan varten käytettävissään selvitys Tenojoen kalastuslupakiintiötä koskevan esityksen vaikutuksista” ...*

Tässä lakiesityksessä erityisesti vaikutusarvio ulkopaikkakuntalaisten kiinteistönomistajien aseman ja todellisen kalastusmahdollisuuden muutoksista jää lähes kokonaan selvittämättä.

Lopuksi

Tästä hallituksen esityksestä valiokunnille annetut eräät lausunnot ovat poikkeuksellisia. Ilmeisesti Suomen eduskunnan valiokunnille on sallittua esittää vapaasti väitteitä, jotka eivät ole Suomen lainsäädännön mukaisia. Oman osakaskuntiemmekin lausunnot ovat olleet meitä kohtaan syrjiviä ja jopa rasistisia. Niissä on käytetty erottelutarkoituksessa mm. kantasuomalainen ilmaisua.

Esimerkkinä oleellisesta, lakiin perustumattomasta lausumasta on:

"Saamelaiskäräjät on nykyisen voimaansaattamislain valmistelun yhteydessä vastustanut erityislupakiintiön käyttöönottoa, koska siihen siirretyt kalastusoikeudet ovat käytännössä olleet pois paikallisten saamelaisten perinteisestä kalastuksesta. Lisäksi Saamelaiskäräjät toteaa, että edellä viitattujen ulkopaikkakuntalaisten omaisuuden suojan piiriin ei ole koskaan kuulunut oikeutta harjoittaa Tenolla viehekalastusta eikä tällaista oikeutta ole kirjattu minkään kiinteistön erityiseksi oikeudeksi. Näin ollen hallituksen perustelu siitä, että tällä järjestelyllä edes teoriassa voitaisiin turvata jonkin tahon omaisuudensuojan ydintä, on totuudenvastainen."

Referenssinä esitämme otteen KKO:n ratkaisusta 130:2003 Tenojoen kalastukseen liittyen:

"Hakijat omistavat aiemmin taloina tunnetuista kiinteistöistä muodostuneita kiinteistöjä hakemuksessa tarkoitetulla alueella. Talojen perustamisten yhteydessä, vuosina 1847–1896, valtio on samalla luovuttanut niille kalastusoikeuksia. Uudistalojen kalavesien määrittely on kuitenkin tapahtunut vasta myöhemmin isojaon ja sen jälkeen toimitetun vesipiirirajankäynnin yhteydessä. Kysymyksessä oleville taloille on perustamisasiakirjojen ja suoritetun isojaon perusteella muodostunut samaan lohkokuntaan kuuluvien muiden talojen kanssa yhteinen vesialue, joka on merkitty vesipiirirajankäynnissä. Näin muodostuneella lohkokunnan vesialueella talojen omistajien oikeus kalastaa perustuu kiinteän omaisuuden omistamiseen".

Ero on räikeä. Lausuja esittää mielipiteitä tosiasioina vain estääkseen laillisten oikeuksiemme toteutumisen.

Lausunnosta jää myös epäselväksi, miten erityislupakiintiö voisi olla pois mistään paikallisten kalastuksesta, kun erityislupakiintiön kalastusvuorokausien määrä on vähennetty siitä matkailukalastuslupien määrästä, jonka Norja ja Suomi ovat yhteisellä valtiosopimuksella Suomen kalastusvuorokausien määräksi sopineet. Mikäli erityislupakiintiötä ei olisi perustettu, matkailukalastuskiintiön koko olisi vastaavasti suurempi.

Tenon kiinteistönomistajat ry:n hallitus muistuttaa, että hallitus on tehnyt tämän lakiesityksen (HE 30-2021) voimaansaattamislain muuttamiseksi. Kuitenkin voimaansaattamislakia jouduttaneen muuttamaan taas kahden vuoden sisällä, kun neuvoteltavat muutokset Tenojoen kalastussääntöön vahvistetaan.

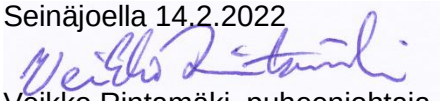
Vaarana on, että seuraavan kahden kalastuskauden aikana Tenolla ei edes kalasteta. Tällöin tätä voimaansaattamislain muutosta ei lainkaan ehdittäisi soveltaa ennen, kuin se taas uudistettaisiin.

Nämä eduskuntakäsittelyt tulisi yhdistää. Voimaansaattamislaki olisi perusteltua muuttaa sen jälkeen, kun Tenojoen kalastussopimuksen kokonaisuus, mukaan lukien Tenojoen kalastussäännön muutos, on saatu käsiteltyä.

Lain valmistelijalla olisi sitten aikaa harkita lakiesitystään annettujen lausuntojen sekä perustuslakivaliokunnan lausunnon pohjalta. Myös vaikutusarvion tekoon olisi sitten riittävästi aikaa.

Näyttää siltä, että tähän lakiesitykseen on tehtävä merkittäviä periaatteellisia muutoksia.

Seinäjoella 14.2.2022

Veikko Rintamäki, puheenjohtaja
Tenon kiinteistönomistajat ry:n hallitus
veikko.rintamaki@tieto-ohjaus.fi
0400951566

Lausunnon liitteet

Liite 1. Tenon kiinteistönomistajat ry:n perustelut ja esitykset 12 §:n muuttamiseksi.